

هر اندازه انسان متوجه عظمت حضرت حق باشد، او نزد حضرت حق عزیز است

شماره پرسش: ۶۱۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۸/۳ ۰۷:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام استاد این دو حدیث که در نهج الفصاحه آمده است به چه معنا است من أذنب ذنبا فعلم أن الله قد اطع عليه غفر له و إن لم يستغفر. هر که گناهی کند و داند که خدا ناظر وی بوده، خدا بیامرزدش و گر چه آمرزش نخواهد. من أراد أن يعلم ماله عند الله فلينظر ما لله عنده. هر که خواهد بداند نزد خدا چه دارد بنگرد خدا نزد وی چه دارد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شاید منظور حضرت در قسمت اول سؤال‌تان این باشد که اگر انسان گناه‌بودن آن گناه را پذیرفته باشد دیگر آن گناه را به رسمیت نمی‌شناسد و امید دارد حضرت حق او را ببخشد چون قبول کرده مرتکب گناه شد، پس انسان عصیان‌گری نیست. در قسمت دوم نکته‌ی دقیقی نهفته است مبنی بر این‌که هر اندازه انسان متوجه عظمت حضرت حق باشد، او نزد حضرت حق عزیز است و هر اندازه متوجه غفاربودن حضرت حق است، خداوند برای او با نور اسم غفار برخورد می‌کند. موفق باشید